

รายการเสียงตามสาย ประจำสัปดาห์ที่ ๑๒
สารณารัฐประจำวันจันทร์ ที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙
เรื่อง หยดหนึ่งน้านม

เมื่อเกิดมาบนโลกใบนี้ฉันเริ่มจำความได้จวบจนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี ความทรงจำเก่าๆ ที่ไม่เคยจะเลือนหายไป แม้กระทั่งปัจจุบันความรู้สึกนั้นยังคงหอมกรุ่นอยู่ในหัวใจ เหมือนดอกมะลิที่บ้านตลอดเวลา ไม่มีวันที่จะเฉาหรือสูญสลายไปกับกาลเวลา คล้ายน้ำชุ่มฉ่ำคล้ายร้อนเมื่อยามกระหาย ความรู้สึกนั้นมันช่างเป็นอะไรที่พิเศษเกินคำบรรยาย แต่น้ำใดเล่าจะหอมหวานชุ่มฉ่ำอบอุ่นในจิตใจได้เท่ากับน้ำนมที่กลั่นด้วยใจของแม่ที่ลูกนี้ได้ดื่มกินจนเติบโตใหญ่ อ้อมกอดที่ทะนุถนอมสายใยรักที่เชื่อมโยงระหว่างกันและกัน บอกถึงความรักอันสูงสุดที่ใครจะได้รับ จวบจนก้าวแรกแห่งชีวิตด้วยแรงแห่งน้ำนมอันบริสุทธิ์ สองเท้าเล็กๆก้าวอย่างอย่างไม่มั่นใจล้มลุกคลุกคลานตลอดทางช่างยากลำบากยิ่ง นัก ไม่นานสองมือที่อบอุ่นประคับประคองร่างกายที่บอบบางให้ลุกขึ้นยืนอีกครั้ง แล้วก้าวสำคัญก็ผ่านพ้นไปด้วยดี เหนื่อยเหลือเกิน ยามหลับไหลน้ำนมที่ดื่มกิน สองมือโอบกอดเอาความเย็นให้คลายร้อนตลอดเวลา ยอมอดหลับอดนอน คอยปกป้องคุ้มครองไม่ให้โดนทำร้ายจากสิ่งใด จนกระทั่งเด็กน้อยเติบโตใหญ่ ชุกชอนตลอดเวลา ผีเสื้อโบกบินไปตามทุ่งหญ้า ท้องนาอันกว้างใหญ่ หิ้งห้อยกลางคืนส่องแสงรำไร สองปากพริ้วเดือนสอนสั่งให้ระวังอันตราย ยกกิ่งไม้เล็กๆคอยไล่ให้กลับบ้าน หิวเหลือเกิน ข้าวร้อนๆ น้ำพริกหอมกรุ่น พักแพงแตงกวาเต็มจานน่ากินจนอิมท้อง แม่จำเหนื่อยไหม หยาดเหงื่อที่ไหลตามหน้าพลันตกลงพื้น แต่รอยยิ้มก็ยังไม่หายไปจากใบหน้าซึ่งงดงามในสายตาของลูกคนนี้ กาลเวลาผ่านไปช่างรวดเร็วเหลือเกิน จนวันนี้ดูเหมือนอะไรๆจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ร่างกายที่แข็งแรง เนื้อหนังที่เปล่งปลั่ง เริ่มเหี่ยวยุบ เริ่มอ่อนแรงลงไปทุกที แต่สิ่งหนึ่งที่ยังคงอยู่และไม่เคยเปลี่ยนแปลงได้เลย คือ ความหวังใยที่มีให้ต่อกันเสมอ เหมือนเป็นโซ่แห่งความผูกพันคล้องใจทั้งสองดวงไว้ให้เป็นดวงเดียว ถึงเวลาแล้วหนอที่ลูกต้องออกไปเผชิญโลกภายนอกทำงานหาเลี้ยงตัวเอง คำบอกกล่าว ดูแลตัวเองให้ดีนะลูก ยังคงวนเวียนอยู่ในใจของลูกเสมอ ลูกไม่เคยลืมคำที่พ่่าสอนสั่งที่แม่บอกไว้ เหนื่อยกายเหนื่อยใจเมื่อยล้าสักเพียงใด ขอครูของแม่ก็พ้อมีแรงสู้ต่อไปในวันข้างหน้า แม่อนาคตยังไม่รู้เป็นเช่นไร ก้าวสำคัญและก้าวแรกที่แม่มอบให้ นั้น จะคอยเป็นพลังให้ลูกก้าวต่อไปในอนาคต หยดหนึ่งน้านมขาวบริสุทธิ์ที่แม่กลั่นออกมาจากใจที่อยู่ในเลือดของลูกมิเคย เจือจางสูญสลายไปแต่อย่างใด แต่มันยังคงหมุนเวียนภายในร่างกายของลูกอยู่เสมอ คอยเป็นสิ่งเตือนใจในพระคุณที่ล้นเหลือ ที่ทำให้รู้สึกอบอุ่นยามที่ได้คิดถึงจนถึงทุกวันนี้

ที่มา : www.doneteen.com

รายการเสียงตามสาย ประจำสัปดาห์ที่ ๑๒
สารณั้รู้ประจำวันอังคาร ที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙
เรื่อง พระราชดำริเกี่ยวกับการอนุรักษ์เต่าทะเล

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ มีน้ำพระราชหฤทัยห่วงใยที่เต่าทะเล ทรงตระหนักว่าทรัพยากรธรรมชาติ ทางทะเลของไทยนับวันมีแต่จะ ลดน้อยลง มีสัตว์หลายชนิดที่ใกล้จะ สูญพันธุ์ โดยเฉพาะเต่าทะเล เช่น เต่ามะเฟือง เต่าตนุ เต่ากระ เต่าหญ้า เต่าตาแดง ซึ่งในอดีตเคยมีเป็น จำนวนมาก บัดนี้ลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากราษฎรนิยมเก็บไข่เต่าทะเลไปซื้อขายเพื่อประกอบอาหาร แม้กรมประมงจะ ขอแก้ไขกฎหมายประมง เมื่อ พ.ศ.2493 กำหนดให้ผู้ครอบครองเต่าทะเลมีความผิดตามกฎหมาย แต่สถานการณ์ก็ไม่ดีขึ้น

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ จึงมีพระราชดำริให้ดำเนินโครงการอนุรักษ์เต่าทะเล โดยได้ พระราชทาน เกาะมันใน จังหวัดระยอง ซึ่งรัฐบาลในสมัยนั้นถวายให้เป็น ทรัพย์สินส่วนพระองค์ จัดเป็น ศูนย์กลางอนุรักษ์และเพาะขยายพันธุ์เต่าทะเล พระราชทานชื่อว่า โครงการสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล เริ่มเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ.2522 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้แทนจากกรมประมง เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท รับพระราชทานพ่อพันธุ์แม่พันธุ์เต่าทะเล เพื่อนำไปใช้ในการแพร่ขยายพันธุ์ศูนย์อนุรักษ์และเพาะขยายพันธุ์เต่าทะเลนี้

ที่มา www.google.com

รายการเสียงตามสาย ประจำสัปดาห์ที่ ๑๒
สารณั้รู้ประจำวันพุธ ที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙
เรื่อง พระราชินีกับกำเนิดโครงการศิลปาชีพ

ทรงริเริ่มโครงการหัตถกรรมเพื่อช่วยเหลือราษฎรเป็นครั้งแรกที่หมู่บ้านเขาเต่า จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ เมื่อเดือนเมษายน 2508 ทรงกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พลโท หม่อมเจ้าประเสริฐศรี ชยางกูร ราชองครักษ์ เป็นผู้ควบคุมโครงการ โดยทรงชักชวนให้หญิงชาวบ้านเขาเต่า หัตถอผ้าฝ้ายขาย เพื่อเป็นอาชีพเสริม โดยช่วงระหว่างที่ประทับอยู่ ณ พระราชวังไกลกังวล ทรงได้มีพระราชเสาวนีย์ให้ไปขอครุทอผ้าจากโรงงานทอผ้าบ้านไร่ จังหวัดราชบุรี มาสอนการทอผ้าให้แก่ราษฎรบ้านเขาเต่า พร้อมทั้งสร้างกี่ทอผ้าขึ้นทำยั้งไกลกังวล ทรงส่งรถไปรับชาวบ้านมาหัตถอผ้า เริ่มจากการทอผ้าขาวม้าและผ้าซิ่นเป็นส่วนใหญ่ พร้อมทั้งพระราชทานอาหารกลางวัน และค่าแรงแก่ผู้ทอ และโปรดเกล้าฯ ให้นางสนองพระโอษฐ์ช่วยกันดูแลเด็กเล็กลูกของราษฎร จนกระทั่งพระราชดำริเดินทางกลับกรุงเทพมหานคร จึงย้ายกิจการไปอยู่ใต้ถุนศาลาวัดเขาเต่า โดยเจ้าอาวาสวัดเขาเต่าและครูใหญ่โรงเรียนเขาเต่าช่วยดูแลต่อ

ปัจจุบันโครงการทอผ้าฝ้ายที่เขาเต่าได้เปลี่ยนแปลงเป็นกิจการของกรมการพัฒนาชุมชน โดยพัฒนากรอำเภอหัวหิน เป็นผู้ดูแลโครงการตั้งแต่นั้น พ.ศ. 2511 มีการสอนการทอผ้า ย้อมสี ตัดเย็บ และสอนการประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ป่านครนารายณ์

ที่มา www.google.com

รายการเสียงตามสาย ประจำสัปดาห์ที่ ๑๒
สารณารูประจำวันพฤหัสบดี ที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙
เรื่อง พระราชินีทรงผ้าไทยเสด็จไปทั่วหล้า

จากหนังสือวารสารราชบัณฑิตยสถาน ฉบับเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในโอกาสทรงเจริญพระชนพรรษา 72 พรรษา 12 สิงหาคม 2547 มีบทความของคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี เล่าถึง สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงผ้าไทยเสด็จไปทั่วหล้า ไว้ว่า สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถทรงสนพระราชหฤทัยในผ้าชิ้นที่ชาวบ้านนุ่งอยู่ครั้งทรงเสด็จ ไปเยี่ยม ราษฎร จังหวัดนครพนม และทรงจะจัดตั้งให้มีการทอผ้าเป็นอาชีพเสริมให้แก่ชาวบ้าน พระองค์ท่านเสด็จไปทรง เยี่ยมราษฎรในฉลองพระองค์ด้วยผ้าที่พวกชาวบ้านทอชาวบ้านต่างตกใจว่านี่หรือเป็นผ้าที่เขาทอตนเอง จึงเป็น กำลังใจในการทอให้แก่ชาวบ้านมากยิ่งขึ้น

จากสมัยก่อนที่มีความคิดอยู่ว่า ผ้าไหม โดยเฉพาะผ้าไหมมัดหมี่ ใส่แล้วจะดูแล ซึ่งความจริงไม่ได้เป็น อย่างนั้นเลย พระองค์ท่านก็โปรดฯให้ตัดฉลองพระองค์ถวายสมเด็จพระเจ้าลูกเธอฯ ทรงบ้าง ซึ่งปรากฏว่ากึ่งดงาม ปัจจุบันนี้ แม้กระทั่งพระเจ้าหลานเธอฯ ก็ทรง เป็นที่ยอมรับกันว่า ไม่ได้เหมือนอย่างที่คิดเอาไว้ แล้วก็เลยออกมา แพร่หลายมากมายเหมือนอย่างปัจจุบันนี้

พระองค์ท่านทรงสนับสนุนให้เขาทอมากขึ้น เปลี่ยนผืนให้ใหญ่ขึ้น จากนั้นตั้งเป็นมูลนิธิแล้วเอาผ้าที่รับซื้อ มาจากชาวบ้านออกเผยแพร่ให้คน รู้จัก ชักชวนให้ช่วยกันสนับสนุนฝีมือชาวบ้าน เป็นที่นิยมมาก สุภาพบุรุษ สุภาพสตรีทั้งหลาย ซ้อมาตัดใส่กัน แล้วก็แพร่หลายออกไปเรื่อยๆ ทรงใช้ช่างไทยในการตัดฉลองพระองค์ นอกเสีย จากสมัยที่เสด็จฯ ต่างประเทศ อากาศหนาวต้องใช้เสื้อแบบตะวันตก ก็จะมีช่างชาวต่างประเทศมาช่วยออกแบบ บ้าง แล้วอีกประการหนึ่งที่พระองค์ท่านทรงใช้ดีไซน์เนอร์ต่างประเทศบ้าง นอกจากที่จะให้เขาออกแบบเพื่อให้ เหมาะสมกับประเทศนั้นๆ ที่จะเสด็จฯไปแล้ว อีกประการหนึ่งก็คือการที่ทรงให้ดีไซน์เนอร์ผู้นั้นได้มีโอกาสมาเลือกผ้า ไหม ไทย แล้วก็เอาไปออกแบบตัดเย็บในห้องเสื้อของเขา ก็นับว่าเป็นการเผยแพร่ผ้าไทยให้มีโอกาสไปอวดโฉม อยู่ทีนั้นให้เป็นที่ รู้จักกันมากขึ้น

การประกวดผ้าไหม จะมีดีไซน์เนอร์จากต่างประเทศขอเข้ามาชมมากขึ้นทุกปี อย่างเช่น มาตามฮานาอะ เอมอรี หลายคนขอมาเพื่อที่จะมาสัมผัสกับผ้าด้วยตนเอง แล้วเขาก็ตื่นตื่น เอาไปตัดเย็บไว้ในห้องเสื้อของเขา พอ ลูกค้ามาเห็น ลูกค้าชอบใจก็จะสั่งตัด แล้วก็สั่งผ้าเข้ามาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

พระองค์ท่านมิได้ทรงช่วยให้ชาวไร่ชาวนาไทยมีรายได้ เพิ่มมากขึ้นเท่านั้น หากทรงเผยแพร่ให้ชาวโลกได้ รู้จักประเทศไทยอย่างกว้างไกลในหลายๆ ด้าน ผ้าไหมไทยเป็นสิ่งสูงค่าที่ผู้คนชื่นชอบไปทั่วโลก ก็ด้วยพระบารมี

ที่มา www.google.com